

Ενα απογευμα,
Ενα απογευμα σκοτεινο, χαμενο
Ο ηλιος να'χει κρυφτει για τα καλα.
Την ωρα που το φεγγαρι θ'αστραφτει ασημι
Και μεσα απ'τα τζαμια των σπιτιων
Θα γυαλιζουν χαρουμενες φατσουλες
Ετοιμες για δειπνο
Εγω θα προχωρω,
Και θα προχωρω
Με το κεφαλι ορθιο
Στα χερια κρατωντας την ψυχη μου
Περνωντας Ενα απογευμα,
Ενα απογευμα σκοτεινο, χαμενο
Ο ηλιος να'χει κρυφτει για τα καλα.
Την ωρα που το φεγγαρι θ'αστραφτει ασημι
Και μεσα απ'τα τζαμια των σπιτιων
Θα γυαλιζουν χαρουμενες φατσουλες
Ετοιμες για δειπνο
Εγω θα προχωρω,
Και θα προχωρω
Με το κεφαλι ορθιο
Στα χερια κρατωντας την ψυχη μου
Περνωντας της αλυσιδες πισθαγκωνα
Και θα την οδηγω
Θα την οδηγω
Με το κεφαλι της σκυμμενο
Το χωμα να κοιταζει
Και να σιωπαινει.
Να σιωπαινει και να θυματα.
Και σαν φτασουμε στον τοπο
Εκει που νιωθει τρεμουλο,
Εκει που η καρδια της το χτυπο παυει
Θα την στησω στον τοιχο εμπρος,αμιλητη
Ενα βημα θα κανω πισω
Και θα κοντοστεκομαι.
Θα σκυψω και μια μια
Πετρες μεγαλες,βαριες,μυτερες κι ασηκωτες
Θα παρω
Και θ'αρχισω με οργη και παθος
Την ψυχη μου στον τοιχο να λιθοβολω, αμιλητη.
Θα χτυπω, θα χτυπω
Μεχρι που το χερι μου να κουραστει.
Και τοτε θα γυρισει
Καταματωμενη
Και θα μου πει
"Επρεπε".

Και θα σωριαστεί.

~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση της χρύσας θεοδωροπούλου](#) ~~~
